



DE BOEKENKAST
(The Bookcase)

Toneelspel in één bedrijf

door

JENNIFER ROGERS

vertaling

Lies Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BOEKENKAST - THE BOOKCASE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JENNIFER ROGERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PETER

ANNA

DECOR:

Een zitkamer van een geriefelijk huis in het westen van Engeland.

TIJD:

Het heden. Een Zaterdagochtend in de lente.

MUZIEK:

LOVE AND MARRIAGE

Het licht gaat op in de zitkamer van Peter en Anna Bennett. Het is een warme Zaterdagochtend in het vroege voorjaar. Er zijn openslaande deuren naar de tuin en een deur naar de hal. De kamer is behaaglijk ingericht met veel uitpuilende boekenkasten. De muziek sterft weg. Anna is aan de telefoon.

ANNA: Morgen misschien. Ik weet het nog niet.

PETER: (*achter*) Anna!

ANNA: Ik bel je nog. (*Anna hangt op als Peter binnenkomt uit de tuin met een grote, zware kartonnen doos*) Wat ben je gauw terug.

PETER: Ik heb hem.

ANNA: Wat heb je?

PETER: Het was de laatste die ze hadden.

ANNA: Wat goed van jou. Wat is het?

PETER: Gisteravond was je het ermee eens.

ANNA: Dierlijk, plantaardig of mineraal?

PETER: Ik zat hier in deze stoel en las hardop wat er in de catalogus stond. Toen zei ik: Die moeten we hebben. En jij zei: Oh ja? En ik zei: Zal ik hem halen? En jij zei: Beslist. En ik zei: Goed. Morgenochtend ga ik er direct heen. En jij zei: Geweldig, schat.

ANNA: Is dat zo?

PETER: Erewoord.

ANNA: Keek ik je aan toen ik dat zei?

PETER: Nee. Je zat vast met 23 verticaal van het kruiswoordraadsel van De Telegraaf.

ANNA: Oh vandaar. Als ik met een puzzel bezig ben kun je me wel vragen: Wil je dat ik je hoofd eraf hak? En dan zou ik nog zeggen: Geweldig schat.

PETER: Hoe dan ook, je was het ermee eens, dus heb ik er een gekocht en meegebracht.

ANNA: Een kartonnen doos?

PETER: Een boekenkast.

ANNA: Dat is geen boekenkast.

PETER: Nee. Maar dat is het wel als wij hem in elkaar gezet hebben.

ANNA: Wij?

PETER: Jij en ik.

ANNA: Het spijt me, maar dat kan ik niet.

PETER: Natuurlijk kun je dat wel. Er is niets aan.

ANNA: Mooi. Doe jij het dan maar.

PETER: Hee zeg. Ik kan dit ding niet in mijn eentje in elkaar zetten.

ANNA: Laat Simon je dan helpen.

PETER: Die is er niet. Zoals gewoonlijk. Hoor eens, wat is er zo

moeilijk aan? Een kind van drie krijgt het nog in vijf minuten met een nagelvijl voor elkaar.

ANNA: Mooi. Zoek dan maar een kind van drie. Ik ga naar de keuken; de gootsteen ontstoppen.

PETER: Waar ben je bang voor?

ANNA: Toen Simon ongeveer vijf jaar was, een beetje te oud om boekenkasten in elkaar te zetten, kwam je thuis met een doe-het-zelf-kleer-kast. Weet je dat nog?

PETER: Vaagjes.

ANNA: Ik herinner het me nog levendig. We hebben drie dagen en drie nachten geprobeerd om dat onding in elkaar te zetten. Aan het eind ben ik teruggegaan naar huis, naar mijn moeder.

PETER: Oké, ik geef toe dat het moeilijk was. Maar daar zaten scharnieren bij en deuren en planken en een spiegel. Dat was heel ingewikkeld.

ANNA: En de aanwijzingen waren in het Japans.

PETER: Chinees. Of nee, eigenlijk waren ze in...

ANNA: Wat maakt het uit?

PETER: Maar we kunnen er nu toch om lachen, of niet?

ANNA: Ha, ha, ha.

PETER: Dit is geen kleerkast.

ANNA: Nou en?

PETER: Dit is makkelijk. Er zijn vier planken en twee zijkanten. Wat kan daar nu mis mee gaan? Het is in tien minuten gefikst. Eerlijk, Anna, vertrouw me nu maar.

ANNA: De eerste keer dat je dat zei was midden in de nacht in een geparkeerde auto met beslagen ramen. Negen maanden later werd Simon geboren.

PETER: Iedereen maakt wel eens een fout. Kom op, laten we het nou even doen.

ANNA: Wat doen?

PETER: Die boekenkast.

ANNA: Vraag maar of Bob van hiernaast je wil helpen.

PETER: Dat doe ik niet. Bob is een genie in Doe-het-zelf-klussen. Hij heeft in twee dagen een hele keuken geïnstalleerd. Hij zou me maar een labbekak vinden als ik nog niet eens een boekenkast in elkaar kan zetten.

ANNA: Simon kan je morgen helpen.

PETER: Morgen moet ik cricket spelen. Het is de eerste wedstrijd van het seizoen.

ANNA: Als het pas de eerste is, dan komt het er niet zo op aan.

PETER: Anna, ik weet wel dat jij ons dorpssteam een lachertje vindt,

maar wij zijn er heel serieus in. Oh, we gedragen ons misschien wel als echte heren en geven glimlachend de gesmeerde broodjes door, maar inwendig haten we de rotzakken. Het vorige seizoen heeft Luckington ons verslagen met 23 runs. We hebben tandenknarsend en verbeterd glimlachend gezegd: Goed gespeeld, jongens. En raad eens wie onze eerste tegenstander is? We willen bloed zien. We zullen die zelfvoldane nuchtere troep aan de muur van het paviljoen nagelen. Zij kunnen nog geen team van demente, blinde grootmoedertjes verslaan zonder vals te spelen. De vorige keer brachten ze een scheidsrechter mee die zo corrupt was als de pest.

ANNA: Oké.

PETER: Die scheidsrechter stuurde Jeff Willis eruit wegens obstructie. Die beslissing was wel zo fout, je kon het boegeroep nog in Bristol horen. Ik bedoel, ik begrijp niet waar hij de gore moed vandaan haalde om hem er ijskoud uit te sturen ...

ANNA: Laten we maar aan de boekenkast beginnen.

PETER: Nu?

ANNA: Het duurt tien minuten, zei je toch?

PETER: Misschien vijftien. Hooguit.

ANNA: Oké. Laten we dan maar opschieten.

PETER: Ik moet een mes hebben.

ANNA: Ik dacht dat er een nagelvijl voor nodig was.

PETER: Om de doos open te maken.

ANNA: Kijk maar in de keuken.

PETER: Ik?

ANNA: Je herinnert je toch nog wel waar de keuken is? Ik weet dat je hier niet zo vaak bent. Je moet door de hal. En dan rechts.

PETER: Je hoeft niet zo sarcastisch te doen. Dit is mijn huis. We wonen hier al bijna tien jaar en ik heb geen aanwijzingen nodig. Waar heb je de messen?

ANNA: Tweede la. Naast de gootsteen.

PETER: Dat wist ik natuurlijk wel. Ik wou alleen maar van jou horen of het klopte. *(Peter gaat af naar hal. Anna gaat naar de telefoon en toetst snel een nummer)*

ANNA: Morgen. Om drie uur. Zelfde plaats. Kan nu niet praten. Dag. *(hangt op)*

PETER: *(komt binnen met een mes)* Ze lagen in de derde la. Naast de koelkast.

ANNA: Oh?

PETER: Je hebt ze verlegd. Of wou je me uittesten?

ANNA: Natuurlijk niet.

PETER: Oh, tussen twee haakjes, ik heb gezegd dat jij morgenmiddag

voor de thee en de broodjes zou zorgen. Dat is toch goed, hè?

ANNA: Morgen?

PETER: Bij het cricket.

ANNA: Ik moet Charlotte naar de manege brengen.

PETER: Daar heb je toch niet de hele middag voor nodig?

ANNA: Ze wou dat jij meekwam om haar te zien rijden.

PETER: Morgen niet.

ANNA: Misschien 's ochtends.

PETER: Nee. Ik heb nog wat werk te doen. Volgend weekend.

ANNA: Zeg nog maar niks. Ze zal zo teleurgesteld zijn als er iets tussen komt en jij niet mee kunt. Zoals vorige week bij het toneelstuk.

PETER: Ik was vast van plan om te komen, dat weet je.

ANNA: Ja, natuurlijk.

PETER: Was ze erg overstuur?

ANNA: Nee, ik had haar al gezegd dat je het waarschijnlijk te druk zou hebben. Ze weet al niet beter. De laatste keer dat je erbij was, speelde ze de derde schaapherder in een kerstverhaal op de kleuterschool.

PETER: Hoe deed ze het vorige week?

ANNA: Geweldig. Ze was fantastisch. Ik kan me niet herinneren dat ik ooit een betere naaktslak heb gezien.

PETER: Speelde mijn dochter voor naaktslak?

ANNA: Het was een groen stuk. Zeer milieuvriendelijk. Ze zat op een blad en zong: "Het is niet makkelijk om groen te zijn". Zij was praktisch de ster van het stuk.

PETER: Daar gaatie dan. (*hij haalt de inhoud uit de doos*)

ANNA: Je zei dat er maar zes stukken zouden zijn.

PETER: Rustig maar.

ANNA: Wat is dit allemaal?


PETER: Zoek de montageaanwijzingen eens.

ANNA: Er zijn miljoenen stukken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto